Minnestal

vid sammankomst efter Lilly Hermelins, född Bexelius, jordfästning den 13/6 1950.

Lilly Hermelin, född Bexelius är ej mer. Hennes liv, fyllt av glädje och lycka och av svårt lidande, är slut. Hennes rika personlighet och hennes glada sinne skänkte henne kraft att möta livets alla skiftningar.

Var och en här närvarande är henne tack skyldig för vad hon skänkt. Med innerlig kärlek och hjärtegodhet mötte hon sin makes familj och under årens lopp knötos de band, som förenade henne med släkten Hermelin, allt fastare. Jag vet genom vad hon själv sagt mig, med vilka varma känslor hon omfattade alla medlemmar av familjen Hermelin, och det är för medlemmarna av släkten Bexelius en glädje att veta, att den kärlek, hon ur fullaste hjärta skänkte sin makes familj, möttes av samma känsla.

Sin fädernefamilj omfattade hon likaledes med aldrig svikande intresse. Otaliga äro de minnen och episoder från hennes barndom och ungdom, vilka hon än i sin ålders höst gladdes åt, och även om hon genom sitt giftermål kom att tillhöra en ny släkt, glömde hon aldrig de gamla banden, vilka hon med ömhet vårdade.

Under den långa sjukdom, som under åratal berövade henne möjligheten till rörligare kontakt med släktingarna, kretsade dock alltid hennes tankar kring de sina, och med största intresse följde hon vars och ens väg genom livet, gladdes åt framgångar, deltog i sorger och motgångar. Hennes hem blev så småningom en plats, dit medlemmar av båda släkterna gärna hade ett ärende, och lika ofta som pratstunderna vid sjukbädden präglades av allvar, lika ofta blevo de till glädjestunder för den besökande tack vare den glada hjärtlighet och humoristiska livssyn, som var Lilly Hermelin egen. Utan klagan bar hon sin långa sjukdoms svåra prövningar och var en förebild för oss alla, hur man möter de tunga dagarna i livet.

Vi ha nyss följt Lilly Hermelin på hennes sista färd. Hon sover nu den sista sömnen vid sin makes sida i familjegraven, skuggad av den fagra försommargrönskan, höljd av blommor, tolkande de känslor av kärlek och saknad, som behärskar oss alla. Vi ägna hennes vackra minne en stilla minut.

Hakon Bexelius

Lilly Hermelin f. Bexelius
8/12 1876 – 5/6 1950.

Förtrevinnan Lilly Hermelin f. Bexelius
ansommande stilla den 5 juni 1950
efter en mer än 30 årig sjukdom.

Dotter till Grosshandlaren Anton Bexelius och hans maka f. Wertmüller föddes hon i Stockholm den 8 december 1876 och ingick 1912 äktenskap med fröken Viktor Hermelin. Blott tre år senare upptorten äktenskapet genom Viktor Hermelins hastiga frånfälle. Det var ett slag från vilket hon aldrig repade sig och som lade gunden till den hjärtsjukdom som under hela hennes återstående liv tvingade henne till ett med åren allt mer tillbakadraget stillasittande liv.

Sällan har jag dock sett någon med större jämnmod bära sitt öde. Till naturen glad, livlig, sällskapslig och humoristisk med nedärvt intresse för konst, litteratur och teater måste det hava varit en ofantlig omvälvning att helt få bor att avstå från allt det som dittills

i den donation "Victor Hermelins minne" hon överlämnat till Statsbyggningen med önskan att ons avhärtning i första hand skall komma ungdomen till goda.

Allas vår Tante Lilly, en god och glad människa, har fullbordat sin jordavandring; bevarad i tacksamt minne